

L'estiu a l'Autònoma

La Universitat ofereix una àmplia gamma d'activitats formatives per passar unes vacances diferents

Una de les 35 millors del món 10 ■ Entrevista amb el cantautor Pau Riba 17 ■ Un nou concepte de viatges universitaris 21 ■ Plaça Cívica: espai central i cultural 26 ■ La Universitat dels Pacients, una iniciativa que trenca motllos 28 ■ Perfil del voluntariat solidari a la UAB 31 ■

EL CAMPUS de l'Autònoma

NÚM 35

ESTIU 2006

La Universitat no tanca per vacances sinó que desenvolupa nombroses activitats formatives.

A la Vila també hi ha estudiants durant els mesos del parèntesi de les vacances estivals.

Jornada per la Llibertat d'Expressió a la Facultat de Ciències de la Comunicació.

Investigadors de la UAB dissenyen aliments per prevenir l'Alzheimer i diverses cardiopaties.

L'emmagatzematge de dades als servidors informàtics de la Universitat Autònoma.

Una guia per poder fer viatges a mida i amb un preu assequible per a totes les butxaques.

La tira còmica, que estrenem el juny, és una altra forma de llibertat d'expressió.

Quan la universitat es transforma

L'estiu és una època de l'any diferent de la resta, ja que, en teoria, la vida universitària es paralitza, queda en suspens. Els i les estudiants han acabat el curs i deserten de les aules i del campus per dedicar-se a altres ocupacions. Però la realitat és una altra.

La vida universitària no desapareix, simplement es transforma. Apareixen noves ofertes i nous públics motivats per la formació.

Des de fa anys ha anat creixent i consolidant-se una oferta cada vegada més àmplia de possibilitats formatives: els cursos d'estiu, les universitats d'estiu, i

totes les activitats programades per a aquest espai de temps, teòricament buit en la vida universitària. Són formats educatius diferents, variats, multidisciplinaris, molts d'ells fora de les estructures clàssiques de les facultats i departaments. En definitiva, és una oferta alternativa, o complementària, a la vigent durant el curs universitari.

L'Autònoma no és diferent de la resta d'universitats catalanes en aquest aspecte. Té les seves característiques pròpies, però, dins del marc general comú en el món universitari català. En aquest número de la nostra revista hi donem una ullada per veure què hi ha a la nostra *uni*, com s'ho munta, què ofereix, quan, com i on.

Des de fa deu anys ha anat creixent i consolidant-se una amplia oferta d'activitats formatives. Són formats educatius multidisciplinaris i alternatius.

■ **DIRECTOR** Antoni Reig. **SOTSDIRECTORA** Pepa Badell. **SOTSDIRECTORA D'EDICIÓ** Elvira Altés. **CONSELL EDITORIAL** Manuel López, Antoni Merino, Jaume Soriano, Darío Giménez, Toni Castel. **COORDINADORS DE REDACCIÓ** Alberto Ardévol (Noves Tecnologies), Rocío Blanco i Noel Méndez (Reportatges), Núria Caldés (Notícies), Laura Gómez (Fotografia), Carla Liébana (Cultura), Laura Pitarch (Entrevistes). **LLIBRES** Josep M. Figueres. **DISSENY** Pepa Badell. **MAQUETACIÓ** Cristina Garde, Meritxell Martínez i Lúdia Morano. **EDICIÓ** Maria Joancomartí, Anna Martí, Carla de Puig i Aitana Montaner. **CORRECCIÓ** Marta Vilaseca. **FOTO DE PORTADA** Jordi Bes.

ADREÇA Facultat de Ciències de la Comunicació, Universitat Autònoma de Barcelona (UAB), Edifici I, Aula I2-117, 08193 Bellaterra (Barcelona). **TELÈFON** 935813288. **FAX** 935812005. **EDITA** Facultat de Ciències de la Comunicació, UAB. **PREIMPRESSIÓ I IMPRESSIÓ** Cevagraf SCCL. **D.L.** B-22.792-2006.

JORDI BES

Obert per vacances

El campus de l'Autònoma no descansa a l'estiu sinó tot el contrari. Durant el mes de juliol es pot participar a la Universitat d'Estiu, on es pot trobar des d'un curs per aprendre a cuinar amb cuines solars fins a d'altres que estudien la influència de les pel·lícules de ciència ficció. A més del ventall de cursos oficials, que poden semblar una mica cars i amb poca oferta de crèdits de lliure elecció, la Vila Universitària es converteix, durant els mesos de juliol i agost, en un gran hotel per allotjar estudiants, congressistes o, fins i tot, turistes que volen passar l'estiu prop de Barcelona per pocs diners.

La UAB ja fa deu anys que organitza cursos d'estiu. Com la majoria de cursos d'universitat d'estiu que es fan a Catalunya, es tracta d'una oferta que només es fa durant el mes de juliol –del 5 al 21– i aquest any, sobretot, al mateix campus de Bellaterra.

En total, s'ofereixen 30 curssets que s'espera que cridin l'atenció a unes 700 persones. Aquests van des dels inevitables curssets d'idiomes a d'altres tan específics com un curs pràctic de cuines solars. Malgrat que el responsable de la programació d'estiu, Josep Maria Tatjer, no vol parlar de xifres concretes, la mitjana aritmètica entre la previsió d'alumnes que assistiran a la Universitat d'Estiu de la UAB és d'un 700 persones. A més, el cost mitjà dels curssets i activitats és d'uns 120 euros i el pressupost del programa pot superar els 84.000

euros, uns catorze milions de les antigues pessetes.

Els cursos d'idiomes estan organitzats i gestionats pel Servei d'Idiomes Moderns (SIM), els cursos d'activitat física pel Servei d'Activitat Física (SAF), i la resta d'activitats per l'Institut de Ciències de l'Educació de la UAB (ICE). El responsable d'aquesta programació creu que les activitats d'estiu que es fan a l'Autònoma “tenen un plantejament diferent de les ofertes que fan altres institucions universitàries, com ara la Universitat de Barcelona (UB)”. En aquest aspecte, Tatjer precisa: “En el cas de la UB, a més de la seva ubicació al bell mig de Barcelona, aquesta Universitat té fonts de finançament externes, raó per la qual pot organitzar més activitats i comptar amb un nombre d'alumnes superior. En

el nostre cas, a la gent li costa sortir de Barcelona per arribar al campus”.

En aquesta desena edició, a la Universitat d'Estiu de la UAB, a més de mantenir els cursos habituals d'altres anys, se n'han programat de nous que, segons Tatjer, s'espera que tinguin un gran èxit. Un d'aquests cursos és l'anomenat *Noves mirades per a l'art. El microscopi*, on es pretén que microscopis com l'electrònic de transmissió, el de rastreig o el de làser confocal es converteixin en els ulls dels participants. Així, aquests poden obtenir parcel·les de la matèria, tan viva com inanimada, des d'una perspectiva que posi en comú el món de la microscòpica amb el de la plàstica. “Aquest curs és un bon exemple del tipus d'oferta a la que ens referim quan diem que és diferent. Sempre mirem que la part teòrica estigui acompanyada d'una vessant pràctica”, explica Tatjer. Perquè això sigui possible, no poden haver-hi cursos amb molta gent, deu o dotze persones com a màxim. A més, resulta car perquè el lloguer del microscopi electrònic és molt costós.

Crítiques a l'oferta

Tatjer admet la crítica que se li ha fet a l'oferta d'estiu de la UAB en d'altres edicions, i és que els cursos són més cars que els d'altres universitats i, a més, convaliden pocs crèdits de lliure elecció, dos com a màxim. “El tema de la mobilitat entre universitats en el sentit de la convalidació, al meu parer, no està ben resolt”, ens diu Tatjer.

El Departament d'Universitats de la Generalitat tampoc hi ajuda gaire ja que no els dona facilitats. Tatjer es justifica: “Nosaltres hem de ser autosuficients. Només ens financem per les nostres matrícules, que han de ser altes per força i, donat que són cursos de petit format quant a assistència, ens trobem amb el peix

que es mossega la cua”. Segons Tatjer, fins ara ni hi guanyen ni hi perden, però afirma que una mica més de propaganda els ajudaria a donar-se a conèixer. De moment, i ja són deu edicions, la valoració que fan els alumnes és positiva. “Quan acabem els programes –ens explica Tajer–, fem enquestes de satisfacció i, fins ara, les valoracions són de notable”.

Tota l'oferta de cursets, tallers i altres possibilitats que s'ofereixen a la Universitat d'Estiu de l'Autònoma es troben dins de la programació global d'estiu de la xarxa d'universitats Joan Lluís Vives, formada per

A dalt, el dependent Jordi Serra i el resident Pep Medrano conversen al supermercat de la Vila. A baix, Marta Gómez estudia per als exàmens de juliol i setembre, una de les raons habituals per allotjar-se a la Vila a l'estiu.

vint universitats amb lligams històrics, culturals i lingüístics arrelats a un mateix àmbit geogràfic. La xarxa representa un col·lectiu superior a les 430.000 persones, de les quals 400.000 són estudiants, 26.000 professorat i 10.000 personal d'administració i serveis.

Segons es pot trobar a la guia de cursos d'estiu per aquest any, les possibilitats que s'ofereixen són molt variades. Unes 25.000 persones poden gaudir de 761 activitats organitzades per vint universitats i escoles universitàries, repartides entre 83 localitats diferents de l'àmbit lingüístic català.

■ S'espera que els 30 curssets de la UAB a l'estiu atreguin uns 700 participants

■ El Departament d'Universitats de la Generalitat no dóna cap ajut per a les activitats d'estiu de l'Autònoma

■ Es preveu que s'allotgin almenys deu grups amb 1.700 persones a la Vila

■ Tot i que la majoria d'activitats es fan al campus de Bellaterra, el SAF porta els curssets a fora de la Universitat

Esport universitari

A l'estiu, no només s'organitzen curssets d'àmbit acadèmic. El Servei d'Activitat Física (SAF) ofereix, als seus abonats i a la resta de la comunitat universitària, diferents activitats per gaudir de l'esport. A banda de les activitats d'oferta permanent dels mesos de juliol, agost i setembre, el SAF també organitza cinc cursos de convalidació de dos crèdits de lliure elecció cadascun. Del 3 al 13 de juliol es podrà participar en un curs especialitzat en tècniques de relaxació aplicades a l'ensenyament. Les sessions pràctiques i teòriques es duran a terme cada matí de dilluns a

El SAF organitza diverses activitats de relaxació per als universitaris d'estiu.

dijous. A part, per un cost de 181 euros els no abonats i de 90 euros els abonats, entre 14 i 25 persones podran ampliar els seus coneixements sobre aquestes tècniques que ajuden a portar una vida més saludable.

Si es prefereix l'acció, els amants dels esports aquàtics poden accedir a unes sessions pràctiques i teòriques per submergir-se al món del waterpolo. Les classes es desenvoluparan del 3 al 27 de juliol cada tarda de dilluns a dijous. Entre 14 i 25 persones podran convalidar dos crèdits de lliure elecció pel mateix preu que el curs de relaxació. Tot i que la majoria d'activitats es fan

al campus de Bellaterra, el SAF porta alguns curssets fora de les instal·lacions de la Universitat. Per això, pels que encara tinguin més ganes d'aigua, el SAF els permet introduir-se a les diferents modalitats de vela. Un màxim de 30 persones rebran les sessions teòriques a l'edifici central del SAF, i es desplaçaran a Sant Pere Pescador (Girona) per dur a terme la pràctiques del curs. Allà, s'allotjaran en bungalows d'entre quatre i sis places, on conviuran amb companys i monitors. Per un cost de 298 euros pels no abonats i 238 euros pels abonats al SAF, es podrà practicar vela durant la primera quinzena de juliol.

A la muntanya

Pels que siguin més de muntanya, el SAF proposa un curs d'iniciació a l'orientació i els raids d'aventura. En aquest cas, els participants hauran d'estar federats o disposar d'alguna assegurança, a més de lliurar un certificat mèdic. 181 euros pels no abonats i la meitat pels abonats al SAF és el cost de cinc dies d'aventura trepidant a la natura. Els quatre primers dies s'impartiran coneixements al mateix recinte del SAF, però el cinquè dia es realitzarà una excursió a la Cerdanya per posar en pràctica tot allò après. Per a aquells que vulguin viure amb més intensitat els esports d'aventura, el SAF proposa passar quatre dies al Refugi del Rebost-Parc Natural del Cadí Moixeró a la comarca del Berguedà. El curs, *Iniciació a la muntanya mitjana*, té un cost de 186 euros pels no abonats i 160 euros pels abonats.

Un gran hotel a l'Autònoma

La residència d'estudiants Vila Universitària de la UAB passa a ser un gran hotel durant els mesos de juliol i agost. La majoria d'alumnes que viuen a la Vila marxen el dia 30 de juny i en els pisos lliures s'hi poden allotjar tant persones que participin en els cursets d'estiu de la Universitat com grans grups que intervingen en congressos o, fins i tot, turistes que van a passar les vacances a la zona de Barcelona. "A l'estiu la gent pren canyes, hi ha gresca i xerrades divertides", explica Juanan Cortés, un exvilatà estudiant de Filologia Hispànica que ha passat dos estius a la residència. Cortés afirma que l'ambient estival "és diferent al de l'hivern" perquè durant el curs acadèmic "els estudiants només van dels pisos a la facultat i de la facultat als pisos".

El dependent del supermercat, Joan Serra, coincideix amb l'exvilatà Cortés en què a l'estiu

MÒNICA MARQUÉS

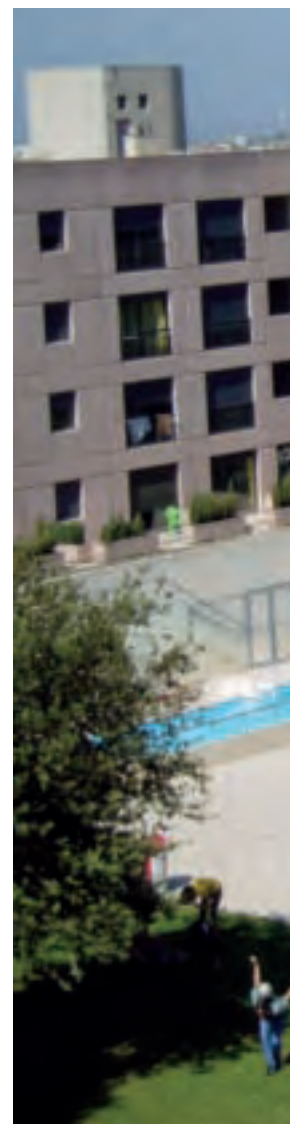

canvia l'atmosfera de la Vila, ja que els estudiants deixen pas a congressistes i famílies amb criatures. Serra, que treballa al negoci des que es va inaugurar la Vila Universitària l'any 1992 i que hi ha viscut durant deu anys, explica que els comerços de la residència a l'estiu estan més freqüentats ara que fa uns anys. "Abans no es coneixia tant, però ara ve gent dels pobles del voltant que s'afegeix als residents a la Vila a l'estiu", comenta el dependent. No obstant això, reconeix que a l'agost és quan la residència està "menys ambientada".

Durant la primera quinzena de juliol encara s'hi alberguen estudiants per recuperar alguna assignatura que els va quedar

A la imatge superior esquerra, podem veure Josep Maria Tatjer, responsable del programa de les activitats d'Estiu de l'UAB.

pendent el primer semestre. A mitjans de juliol se'n van gairebé tots i els pocs que queden ho fan per necessitat, com en Pep Medrano, un vilatà que va allotjar-se fa dos estius a la Vila per buscar feina. Malgrat que Medrano va trobar-se amb més gent de la que s'esperava, segons explica, l'ambient estava "molt mort". Per la seva banda, l'estudiant de Medicina i vilatana Marta Gómez es va quedar a la Vila el mes d'agost de fa dos anys perquè "necessitava tranquil·litat" per preparar els exàmens de setembre. "Al juliol no havia pogut obrir els llibres i els meus pares viatjaven a l'estiu, condicions que no eren les més indicades per estudiar", explica Gómez. Cada dia anava a la biblioteca de

Quan més ofega la calor

Per segona vegada, i com a reforç dels cursos del mes de juliol, la Universitat d'Estiu de l'Autònoma ofereix al seu alumnat la possibilitat de participar a partir de les 13 hores en un conjunt d'activitats que pretenen esdevenir un lloc de trobada per al col·lectiu d'estudiants i un complement de la formació específica de cada alumne. Aquest programa es durà a terme a la Facultat de Traducció i Interpretació i els temes més destacats tenen a veure amb el món laboral i l'apropament a l'Àsia Oriental. També hi haurà seminaris sobre els programes informàtics lliures i sobre la cultura catalana, entre d'altres.

Ciències Socials de l'Autònoma, que assegura que a l'agost està "a petar", i així va poder aprovar bona part de les assignatures que li quedaven.

Al capvespre, noves amistats

Tant Medrano com Gómez estan d'acord en què allotjar-se a la Vila a l'estiu pot arribar a ser molt avorrit a menys que, com ells, es rebin visites dels amics o siguin de persones amb facilitat per conèixer gent nova. En aquest sentit, Gómez explica que els pocs estudiants que es van quedar a l'agost de l'any 2004 es reunien cada dia davant del Frankfurt de la Vila. "Al capvespre baixàvem dels pisos i tocàvem la guitarra, can-

Vista panoràmica de la piscina vilatana amb els primers banyistes de la temporada. Al fons, el campus de Bellaterra de la UAB.

tàvem molt a gust i explicàvem batalles", relata Gómez. A més de fer noves amistats, la Vila a l'estiu pot ser un bon lloc per aprendre idiomes. A l'exvilatà Juanan Cortés li agrada "molt" la residència a l'estiu perquè hi practica l'anglès, "gairebé més que el català o el castellà".

Tots ells asseguren que un bon al·licient per estar a la Vila a l'estiu són els preus, que són "més barats" en relació a Barcelona. Aquest estiu oscil·len entre els 192 i els 270 euros al mes per als que ja són vilatans, segons s'allotgin en una habitació doble d'un pis de cinc persones o en un pis individual. D'altra banda, els preus per als grups de congressos o particulars que passen uns dies a la Vila són més elevats perquè inclouen la roba dels llits o un set de bany i van des dels 52,71 als 100,30 euros al dia sense IVA, tot i que els grups gaudeixen de preus reduïts. L'estiu de l'any passat es van allotjar unes 2.300 persones a la Vila entre grups i estudiants.

Per a aquest estiu, la direcció de la Vila Universitària preveu que s'hi allotgin almenys deu grups formats per un total d'un es 1.700 persones. Entre ells n'hi ha un que participarà a la *XIII Trobada Internacional d'Associacions d'Estudiants* a l'Hotel Campus, que està al costat de les oficines de la Vila, per tercer any consecutiu, o un altre que intervindrà al congrés de geologia *Bivalvia 2006* a la Facultat de Filosofia i Lletres de la UAB. A més, l'ONCE hi organitza un camp per a nens i nenes cecs perquè puguin ser autònoms en les activitats quotidianes, com per exemple aprendre a fer-se el llit. Sigui per estudiar, buscar feina o simplement per fer turisme, el campus de la UAB no para ni per vacances ■

Víctor Abasolo
Jordi Bes
Pau Navarra
Bàrbara Sedó

■ **Josep Maria Tatjer**
Responsable del programa d'activitats
'L'estiu a la UAB'

MÓNICA MARQUES

Cursos, escoles i universitats d'estiu

Les entrades *summer school* i *summer university* del Google obren més de 500 milions de pàgines web cadascuna. Naturalment, els equivalents en francès, italià, castellà o català estan molt lluny d'aquesta xifra, però donen accés a un gran nombre de referències en aquestes llengües. Què hi ha al darrere d'aquesta eclosió d'ofertes i de programes?

Com que ni *escola d'estiu* ni *universitat d'estiu* són marques registrades, fóra força arriscat intentar definir-les o fer-ne una descripció exhaustiva. Tanmateix, en general es tracta de programes d'activitats formatives no reglades que es duen a terme durant el període de les vacances acadèmiques, entre els mesos de juny i setembre.

L'Autònoma s'ha decantat per un model d'universitat d'estiu basat primordialment en els complements de formació i en la voluntat d'aprofitar els recursos personals i tècnics de què disposa la Universitat. Des de fa més de deu anys s'organitza la Universitat d'Estiu de l'Autònoma, que prioritza els cursos de caràcter pràctic o de tipus taller, les activitats a l'aire lliure, i les matèries instrumentals, com ara les llengües, la informàtica o l'argumentació. L'oferta del 2006 la podeu trobar al web: www.uab.es. Els cursos s'adrecen en primer lloc als estudiants de primer i segon cicle, però no requereixen coneixements previs de la matèria i, per tant, estan oberts a tothom que tingui ganes d'aprendre d'una manera activa.

Is cursos s'adrecen als estudiants de primer i segon cicle, però no requereixen coneixements previs i, per tant, estan oberts a tothom que tingui ganes d'aprendre d'una manera activa.

Dins de les funcions que desenvolupen les escoles o les universitats d'estiu en podríem destacar tres: l'extensió universitària, l'ampliació d'estudis i l'actualització professional o científica. N'hi ha d'especialitzades, fins i tot molt, com els cursos de música celta que organitza la Universitat de Limmerick a Irlanda, o d'ampli abast, com

la majoria de les ofertes que coordina, en el nostre domini lingüístic, la Xarxa de l'Institut Joan Lluís Vives. Aquesta acull gairebé un miler d'activitats d'estiu programades per 30 entitats organitzadores, vinculades a les universitats *d'hivern* o no, que es desenvolupen en més de 80 localitats, des de Viella fins a Maó i des de Llivia fins a Gandia (vegeu: www.estiu.info).

Pel que fa al professorat que dona els cursos, podem trobar dos models bàsics, que rarament es presenten en estat pur. En un dels dos casos, és el professorat de la pròpia universitat que ofereix el seu saber a públics externs o als seus propis estudiants, fora dels estudis regulars; i en l'altre, els organitzadors recorren a especialistes de prestigi d'arreu del món. Els cursos d'estiu organitzats per institucions *ad hoc*, com la Universidad Menéndez y Pelayo, només poden respondre al segon model, mentre que les universitats tradicionals estan en condicions d'optar per qualsevol dels dos o, com passa habitualment, per una combinació d'ambdós; llavors podem parlar pròpiament d'*extensió universitària*.

■ **Oliver Miranda**
Estudiant de quart de Periodisme

JORDI BES

Un aire de vacances a la Vila

Buscant comparacions un es queda sense saber gaire bé com descriure què és la Vila Universitària a l'estiu. Un ha viscut tantes experiències diferents, tantes converses mantingudes amb gent de tot arreu, que seria millor convidar a donar un tomb pel passeig sota la calor asfixiant d'un primer d'agost.

El mes de juny, dies abans d'acabar els exàmens, confirmes que passaràs un estiu vilatà. Molts no sabem gaire bé què dir: "Què hi faràs, aquí sol?",

"Et moriràs de fàstic". Però la soledat i l'avorriment són estats que un escull.

A més, qui sap com és la Vila a l'estiu? Molts companys, bé, tots, van marxar abans d'arribar el mes de juliol. Llavors, la perspectiva d'aquell poble artificial, ple de joves estudiants, canvia. Al principi penses que ja has begut oli, que allà no hi trobaràs ningú, només una vila buida, deshabitada.

Silenci? No. A mitjans de juliol has de matinar per anar a treballar, com la resta dels dos mesos. De camí a l'estació de ferrocarrils et creues amb un parell de *motxileros*, amb un grup de joves que hi passen una setmana, amb un matrimoni i els seus fills... Marina d'Or? No. Millor.

La Vila Universitària a l'estiu em va donar l'oportunitat de conèixer gent de tants països diferents que a vegades havia d'arribar a casa i mirar la televisió per saber on estava vivint. A l'agost, i també al juliol, la piscina és el

centre d'un dia calorós on els més petits volen ser grans i els més grans volen ser petits. Canvia la fisonomia d'un espai que abans només coneixies ple d'estudiants amb una mitjana d'edat no més enllà dels 21 anys. Ara tot ha canviat. O quasi tot. Encara queden uns quants estudiants que carreguen aquelles assignatures maleïdes. Però aquests també senten la necessitat de fugir cap a l'aigua, encara que sigui uns minuts abans de tornar a

posar-se davant dels llibres. La pressió de les classes ha desaparegut.

Per alguns, els que hem fet estiu a la Vila per poder treballar a Barcelona, tot això es va convertint en un lloc de relaxació on la diversió no hi pot faltar. Arriba el vespre. El bar. La cervesa i la gent nova. Passar l'estiu a la Vila és com no baixar d'un tren del que pugen, baixen i viatgen passatgers que fan ruta per un món d'il·lusions, i tenen parada aquí. L'estiu és nit. I la nit a la Vila es pot convertir en una sorpresa.

Passar l'estiu a la Vila és com no baixar d'un tren del que pugen, baixen i viatgen passatgers que fan ruta per un món d'il·lusions, i que tenen parada aquí. Canvia la fisonomia d'un espai que abans només coneixies ple d'estudiants.

Acaba d'arribar un grup de joves italians, busquen ambient al bar i ja som més de vint xerrant, una mica de música i a practicar la teva rovellada capacitat poliglota.

Al final, ho intento resumir sabent que mai seria capaç de fer-ho. No obstant això, solament puc dir que no imagines com és quelcom si no ho has viscut. I, tot i tenint la certesa de conèixer tot allò que s'amaga darrera d'un estiu a la Vila, sempre et queda la sensació de no poder explicar-ho mai més a ningú. S'ha de viure.

■ NOTÍCIES

■ Saramago i traducció

L'escriptor i premi Nobel de Literatura José Saramago va participar el dia 24 de maig en el lliurament del premi de traducció que atorga l'Institut Camões a la millor traducció de l'obra d'un autor portuguès al castellà. Saramago va aprofitar l'acte, que es va celebrar a la Facultat de Traducció i Interpretació, per parlar del diàleg que s'ha d'establir entre autors i traductors.

■ Nova web de Postgrau

S'ha publicat la nova pàgina web de l'Escola de Postgrau de la UAB. La nova adreça és <http://www.uab.cat/postgrau>. Aquesta pàgina web està pensada per difondre l'oferta de programes de postgrau de la Universitat a tots els seus alumnes potencials: llicenciats, diplomats, professionals i empreses de sector.

■ Cursos d'especialització de Turisme

Fins a finals de juny hi ha oberta la convocatòria d'inscripcions de l'Escola Universitària de Turisme i Direcció Hotelera de la UAB pel que fa a cursos d'especialització relacionats amb l'àmbit de la gastronomia i la restauració. Aquests cursos tracten d'àmbits molt diversos, com la iniciació a la cocteleria, el tast de cava, la cuina per a solters i la cuina alternativa.

■ Jornada de Segon Cicle

El 18 de maig es va celebrar al campus la Jornada de Segon Cicle, unes sessions informatives per donar a conèixer les diferents titulacions de segon cicle que s'imparteixen a la Universitat. Aquestes titulacions les poden cursar els estudiants que ja tenen una titulació universitària o bé que ja han acabat un primer cicle d'estudis.

La UAB és una de les 35 millors universitats del món

L'Autònoma ocupa la posició 34 de les institucions més valorades internacionalment per fer postdoctorats, segons un rànquing publicat per la revista The Scientist.

L'estudi, realitzat a partir d'un qüestionari respost per 3.000 científics dels Estats Units, Canadà i Europa, exclou en les seves anàlisis els centres nord-americans. La UAB és l'únic centre d'Espanya que es troba entre les 35 primeres posicions.

A la investigació s'han analitzat aspectes com el valor de l'experiència per al futur de la carrera professional, la facilitat d'accés als equipaments, el material necessari per desenvolupar la recerca, la qualitat de la tutorització de l'investigador

principal, la remuneració, i la no discriminació per motius religiosos o ètnics, entre d'altres temes.

Els investigadors van haver de puntuar els 46 criteris de qualitat emprats. Però no tots els criteris tenen el mateix pes a l'hora d'obtenir la nota global, per tant, un cop obtinguda la puntuació de cada un, la revista *The Scientist* va calcular la mitjana ponderada d'entre totes.

Amb aquesta nota, la UAB ha aconseguit la posició 34, per davant d'un institut de Suècia, que ocupa la posició 35 ■

N.C

LAIA CORBELLA

El SAF al campus

El 18 de maig el SAF va donar l'oportunitat de participar al primer Raid de la UAB, una competició que combina la bicicleta, una cursa d'orientació, el tir amb arc i l'escalada. A més, a la Vila Universitària es va poder jugar a bàsquet, a bàdminton, a escacs i, fins i tot, a voleibol ■

N. C.

Gat 06

La Vila Universitària va celebrar la seva pròpia festa anomenada Gat '06. El passat 16 de maig vilatans i vilatanes van poder gaudir de molts actes des de les 16 hores fins a les 21 hores. Els més multitudinaris van ser una gimcana (a la foto, uns participants provant d'entendre el què els diu un company dins l'aigua) que va recórrer tots els indrets de la Vila i una maratón de concerts al davant del bar Frankfurt ■

N.C.

Per a una educació digna

Una vegada més, els estudiants de la nostra Universitat han dit que no a les reformes educatives que s'estan duent a terme des del Govern.

En aquesta ocasió, l'Assemblea Intercampus de la UAB va organitzar actes el passat dimecres 10 de maig per tal que aquest dia fos recordat com una jornada de lluita per a una educació digna. Per als membres del col·lectiu, els plans educatius que pretén implantar el PSOE precaritzen la formació dels joves.

Els joves creuen que la LOE és una mala reforma de la LOU, i, per això, la rebutgen. Entre d'altres aspectes, l'antiga LOU promoguda pel PP proposava un augment del preu de la matrícula i de les assignatures, però la nova LOE del PSOE els manté. Els

joves ho veuen com un impediment perquè la classe treballadora accedeixi a la universitat. A més, la LOU deixava en mans dels Consells Socials la tutela de les universitats públiques, fet que significava la implicació de les empreses privades en la gestió de les universitats, a més del fet que els plans educatius es fessin en funció dels seus interessos. El PSOE encara ha augmentat més el poder d'aquests Consells Socials, perjudicant el col·lectiu estudiantil i aconseguint que es mobilitzi en contra de la llei ■

Núria Caldés

■ Nou màster en innovació i qualitat televisives

A partir del proper curs, la UAB, la UPF i TV3 posaran en marxa el primer màster públic oficial sobre continguts audiovisuals que s'ajusta als requeriments de l'Espai Europeu d'Educació Superior. El nou màster ofereix 30 places i té com a objectiu la formació de professionals amb un alt nivell de coneixement sobre el mitjà televisiu, preparats per ser competents en nous entorns tecnològics i en les aplicacions de la televisió.

Més informació:
www.uab.es

■ Inscripció als màsters oficials

El termini d'inscripció als màsters oficials per al proper curs ja s'ha obert. La UAB oferta 33 màsters amb caràcter oficial, preu públic i adaptats al nou Espai Europeu d'Ensenyament Superior. La data límit per presentar les sol·licituds era el 31 de maig i la resolució es farà pública el 30 de juny. En cas que quedessin places vacants, s'obriria un nou termini d'inscripció.

Més informació:
www.uab.es

■ Campus d'Excel·lència 2006

Tres estudiants de doctorat de la UAB han estat seleccionats per participar al *Campus de Excel·lència*. Es tracta d'una iniciativa de la Universitat de Las Palmas de Gran Canaria i de la Universidad de la Laguna, que vol reunir els millors joves postgraduats de diferents àrees. Els alumnes tindran l'oportunitat de treballar durant una setmana amb onze guanyadors del premi Nobel, diversos exmandataris i altres estudiants, tant de l'Estat espanyol com d'altres països.

Més informació:
<http://campusdeexcelencia.org/es/>

■ Concurs del cartell de la Festa Major 2006

La UAB ha convocat el concurs del cartell de la Festa Major 2006 per contribuir a la promoció de la festa i fomentar la participació dels col·lectius de l'Autònoma. El termini d'admissió de cartells finalitzarà el 29 de setembre. Cada col·lectiu podrà presentar un màxim de dues obres, que hauran de ser originals i no podran tenir la signatura. Els responsables del cartell guanyador rebran un premi de 600 euros.

Més informació:

<http://www.uab.cat/Document/Basescartells,0.pdf>

■ Exposició sobre Txernòbil

Amb motiu dels vint anys de l'accident nuclear a Txernòbil, la Biblioteca de Ciències i d'Enginyeries ha preparat una exposició bibliogràfica sobre les conseqüències de la catàstrofe en la salut i en l'entorn. S'hi poden trobar llibres, diversos informes i un muntatge videogràfic, entre d'altres coses. També hi ha una web complementària amb més informació al respecte.

Més informació:

<http://www.bib.uab.es/ciencies/txernobil.htm>

Diada per la Llibertat d'Expressió

El passat 3 de maig va tenir lloc a la Facultat de Ciències de la Comunicació la Diada per la Llibertat d'Expressió. Centenars d'estudiants van participar d'una manera o altra en les seves activitats.

La festa, organitzada per la recent creada Assemblea de Comunicació, va tenir lloc al passadís principal de l'edifici i, per tant, els actes culturals van ser, per un dia, el centre de la vida universitària en aquesta Facultat.

Era la una del migdia passada quan els ecos de la manifestació deixaven de retronar. Una cercavila d'un centenar d'estudiants va recórrer els passadissos de la Facultat.

Rere els xiulets i les cassolles, i coincidint amb el Dia Internacional de la Llibertat de Premsa, manifestants i membres de l'Assemblea començaven la jornada amb una lectura de poemes d'autors com Alain Mainloff o els versos de Julio Cortázar. La trentena d'estudiants que en formaven part es van dedicar a recitar espontàniament, durant gairebé una hora, els versos que ells mateixos escollien, i entre els quals es combinava una guitarra flamenca. Vers a vers, en ple mestissatge amb els sons andalusos.

Cap al migdia, després de l'aperitiu de broquetes de truita i cerveses ben fresques, arribava la xerrada sobre el tema de les televisions pirates, o *Tele Street* –en el seu argot–, impartida pel col·lectiu Okupem les ones.

A partir d'aquest moment es van sumar als participants una trentena més de persones que, durant tota la tarda, van ballar i cantar amb el recital de guitarra clàssica i *djeambes* africans. So i música van fer ballar fins i tot els estudiants que passaven pels pisos superiors.

La festa va acabar amb la lectura del Manifest de l'Assemblea i amb la salutació de molts professors i professores que passaven per allà amb la intenció de veure com s'organitzen els estudiants.

La jornada va complir amb el que s'esperava des de l'organització. Un missatge neutral, senzill, que es despenjava de la gran pancarta: *Llibertat d'Expressió* ■

Ander Ruiz

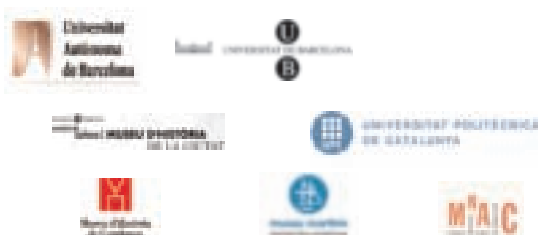
Cursos d'Història de Catalunya reconeguts amb crèdits de lliure elecció

UAB 2 crèdits, UB 2 crèdits i UPC 1 crèdit

"Història de Catalunya" Conèixer la història per entendre la nostra realitat contemporània
Durada: 10 sessions de 3 hores cadascuna. Intensiu de dilluns a divendres, matins (10 a 13h) o tardes (18 a 21h).
Del 3 al 14 de juliol de 2006.
Matrícula: 40 Llibres, matrícula, curs i visita a museu inclòs. Matrícula oberta fins el 30 de juny de 2006
Avaluació: Continuada amb control d'assistència i activitat final

"La Història Pas a Pas" Conèixer la història tot visitant els grans museus de Barcelona
Durada: 10 sessions de 3 hores cadascuna (2 aula / 8 visites)
Horari: Matins (10 a 13h) o tardes (17 a 20h)
Del 4 al 20 de juliol de 2006
Matrícula: 60 Inclou llibres, material docent i entrades a museus. Matrícula oberta fins el 20 d'abril de 2006
Avaluació: Continuada amb control d'assistència i activitat final

En col·laboració amb:

Informació i inscripció:

· Web: www.accat.cat (Formulari)
 · A/e: universitaris@accat.cat
 · Tel.: 93 412 57 33 (de 10 a 14 h)

Organitzat per:

Amb el suport de:

Nous aliments funcionals contra les malalties

Investigadors de la UAB participaran en un projecte de R+D+I sobre el disseny d'aliments funcionals per a la prevenció i el tractament de l'Alzheimer i les malalties cardiovasculars. En el projecte hi col·laboraran més de 50 doctors i tecnòlegs

El projecte té com a objectiu generar aliments que redueixin el risc de patir malalties cardiovasculars i l'Alzheimer, així com millorar la qualitat de vida tant de les persones afectades com dels seus familiars. És, per tant, una iniciativa que generarà noves metodologies productives i que permetrà l'aparició de nous productes de consum que augmentaran la seguretat alimentària.

Els aliments funcionals són aquells que contenen components biològicament actius que ofereixen beneficis per a la salut i redueixen el risc de patir malalties. Pot tractar-se tant d'aliments naturals com de manipulats amb l'objectiu d'afegir o eliminar un determinat component.

El projecte tindrà quatre anys de duració i està liderat per l'empresa La Morella Nuts S.A. També hi participen set empreses més, així com sis departaments de quatre universitats (la UAB, la Universidad Complutense de Madrid, la Universitat Rovira i Virgili i la Universitat

de Lleida) i també l'Institut de Recerca i Tecnologies Alimentàries (IRTA/Monells).

En aquesta investigació, el paper de les universitats serà desenvolupar les investigacions referents a la salut. Aquesta tasca estarà dirigida per Mercè Unzeta, professora del departament de Bioquímica i de Biologia Molecular de la UAB, membre de l'Institut de Neurociències de la UAB i vicerectora de Relacions Exteriors i de Cooperació.

El projecte s'emmarca dins el programa *Cénit*, promogut pel Govern espanyol, que està destinat a fomentar la cooperació en R+D+I entre el sector públic i el privat. El Ministeri d'Indústria, Turisme i Comerç ha destinat un pressupost de 21 milions d'euros a la investigació. *Cénit* té l'objectiu d'aconseguir que l'Estat espanyol assoleixi el 2 % del PIB en la inversió en R+D i que, per tant, arribi a la mitjana de la UE ■

Míriam Pons

Mercè Unzeta, coordinadora del projecte universitari.

XAVIER BERTOMEU

El coneixement de les relacions internacionals

A través d'una associació d'estudiants anomenada Unanimun, creada per tal de fomentar el coneixement entre els joves sobre les relacions internacionals, el 17 de maig a la Facultat de Ciències Polítiques i Sociologia va tenir lloc una conferència sobre un nou projecte, el World-MUN, que simula una reunió de les Nacions Unides ■

Núria Caldés

LAURA CLAVIJO

On es guarden els 'bytes' de l'Autònoma

On s'emmagatzema tota la informació de la UAB? Doncs a l'edifici D del campus de la Universitat. És una sala senzilla, amb un sistema de refrigeració que manté la temperatura a 21 graus per no fer malbé els més de 140 servidors on es troben totes les dades que es manegen diàriament per investigadors, docents i alumnes. Parlem d'uns nou 'terabytes' de dades, o el que és el mateix, 9.000 'gigabytes' d'informació.

La Universitat Autònoma de Bellaterra té uns 8.000 ordinadors i uns 140 servidors per administrar tota la informació que diàriament gestionen a un total de 54 departaments i 12 instituts de recerca als quals es troben assignats quasi 3.000 investigadors i docents. També administra tota la informació que utilitzen els gairebé 40.000 estudiants de l'Autònoma. Una tasca de la que es responsabilitza el Servei d'Informàtica. Aquest departament té una tasca fonamental, que no es perdi ni tan sol un *byte* d'informació. Que no es perdi i que no sigui infectat per virus, ni robat per cap intrús. Com diuen a les pel·lícules d'espies, són l'última línia de defensa. El director del servei, Lorenzo Rodríguez Martín, és

el responsable de que no sonin les alarmes quan es produeix una caiguda de tensió, o una parada de qualsevol dels servidors que administren tota la informació i les dades de la UAB. Quan succeeix alguna cosa semblant, però, el seu mòbil no para de sonar. "Abans de posar els darrers sistemes de defensa –diu el director–, una sola terminal infectada podia col·lapsar tota la xarxa". Ara, a més dels antivirus, els tallafocs i els sistemes externs de defensa, el que ha canviat és la filosofia del servei en aquest àmbit. "Ens avancem als atacs per protegir el nostre tresor, que no és altre que la informació". Aquesta informació es troba en el *sancta sanctorum* de l'edifici D del campus de Bellaterra. Es tracta d'una sala aparentment

senzilla, amb una terminal encesa i un tècnic al seu costat. Però és en aquesta sala refrigerada (ha de tenir una temperatura de 21 graus) on s'emmagatzema totes les dades que circulen per la Universitat. "Actualment comptem amb una capacitat d'emmagatzematge d'uns 15 *terabytes*, és a dir, uns 15.000 *gigas* de memòria", ens explica Lorenzo Rodríguez. En realitat, la UAB té uns nou *terabytes* d'informació en aquesta sala, i un d'aquests teras és només per contenir els correus electrònics. Per Rodríguez Martín "es tracta d'una quantitat petita però molt valuosa". S'estima que diàriament circulen pel món uns 12.000 milions de correus electrònics i que el 80% són els anomenats *Spam*, és a dir, co-

*Lorenzo Rodríguez,
director
del Servei
d'Informàtica
al seu despatx.*

rrus promocionals o publicitaris enviats per milions per empreses, entitats i particulars. "És per això que hem de mantenir aquests tipus de correus fora de la nostra xarxa perquè no afecti al tràfic d'informació", diu el director del servei. És per protegir les dades i la informació, que gairebé tot està duplicat, o millor dit, replicat. "Per això diem que dels nou teras d'informació que emmagatzemem podem dir que d'informació real hi ha només una tercera part", ens aclareix Lorenzo Rodríguez.

I si se'n va la llum?

Però, si hi ha un tall d'energia es perd informació? No és possible gràcies al SIA, un sistema de seguretat que, en el cas que es produeixi un tall elèctric,

■ **El campus de Bellaterra té uns 8.000 ordinadors i 140 servidors**

■ **Tenim una capacitat d'emmagatzematge de 15 'terabytes', és a dir, 15.000 'gigas' de memòria**

■ **Tota la informació es guarda en una sala vigilada i refrigerada a 21 graus, a l'edifici D del campus de Bellaterra**

s'activa automàticament mantenint tot el sistema informàtic en funcionament durant el temps necessari perquè es posi en marxa l'equip electrogen que tornarà a subministrar energia a tota la instal·lació. Paradoxalment, l'energia tornarà gràcies al gasoil de l'equip electrogen. És fonamental que tota la xarxa es mantingui activa i sense caigudes. Per aquesta raó s'administra territorialment pels Serveis d'Informàtica Distribuïda (SID).

Segons aquests criteris s'estableix la vinculació dels centres, departaments, unitats departamentals, instituts, centres especials de recerca, serveis i centres d'estudis. Les aules i laboratoris docents informatitzats es vincularan als SID més propers

Quants SID hi ha a la UAB?

Actualment hi ha aquests SID a la UAB:

- SID de Ciències
- SID de Ciències de la Comunicació
- SID de Ciències Socials
- SID de Filosofia i Lletres/Psicologia
- SID de Ciències de l'Educació
- SID de Traducció i Interpretació (SERIM)
- SID de Medicina
- SID de Veterinària
- SID d'Empresarials/ Informàtica de Sabadell
- SID del Rectorat
- SID de l'Escola Tècnica Superior d'Enginyeria

territorialment. En el futur, els SID podran administrar les anomenades *power houses*, o els *megamagatzems* d'informació que interconnectaran a les universitats. No són només llocs on ficar informació, es tracta de centres d'administració i creuament de dades, centres d'explotació d'informació. El futur serà una xarxa d'aquestes *power houses* que podran manejar milers de *terabytes* d'informació a velocitats inimaginables.

El PIC és el futur

Una d'aquestes *power houses* es troba ja al campus de la UAB, al mateix lloc on són els servidors de la Universitat. Es tracta d'una estació o Port d'Informació Científica (PIC) adscrit a l'Institut de Física d'Altes Energies (IFAE), un consorci creat al 1991 per la Generalitat de Catalunya i la UAB. L'any 2004 l'IFAE es va unir a les seves institucions fundacionals, el Departament d'Universitats, Recerca i Societat de la Informació (DURSI) i la UAB, així com al Centre

d'Investigacions Energètiques i Mediambientals (CIEMAT) per crear i promoure el Port d'Informació Científica (PIC). L'objectiu del PIC és donar suport a projectes científics que requereixen l'accés distribuït a ingents quantitats de dades, com per exemple, els experiments de l'accelerador Large Hadron Collider (LHC) del Centre Europeu d'Investigació Nuclear (CERN) amb seu a Suïssa. L'accelerador LHC és el repte més important del CERN en els pròxims anys. Es tracta d'un monstre fet d'imants dipolars de més de 35 tones distribuïts en un túnel de més de 27 quilòmetres de llargària per fer colisionar partícules protòniques a velocitats properes a la de la llum. Un dels seus fascinants objectius és trobar l'anomenada partícula de Déu, o partícula de Higgs, que es pensa que és la unitat més petita i indivisible de matèria possible, la partícula primigènia.

Per establir un control absolut d'aquestes operacions, que es preveu comencin l'estiu del

Detall d'un dels superordinadors que atresoren totes les dades de la UAB

2007, és necessari creuar una quantitat ingent de dades, calculades en *petabytes* per any (1.024 *terabytes* de dades, o més d'un milió de *gigas* d'informació), així com la capacitat de càlcul necessària per tractar-los. Aquest desafiament només es pot atacar integrant tota la capacitat de càlcul disponible als instituts que participen al LHC en una xarxa de computació o *grid*. Només una dada per valorar el que tenim al costat nostre: de tots els centres de nivell 1 al *grid* del LHC (només n'hi ha deu a tot el món) el PIC ubicat a la UAB va ser el que va donar una resposta més ràpida, mesurada entre la creació d'un arxiu simulat al CERN (anomenat centre de nivell zero) i la finalització de la seva anàlisi al PIC. El futur serà una xarxa *grid* d'aquestes *power houses* que podran manejar milers de *terabytes*, o *petabytes* d'informació a velocitats inimaginables. Ciència ficció? No, només ciència ■

**Víctor Abasolo
Alberto Ardévol**

“Segur que el ‘top manta’ no arruïnarà a ningú”

El passat 24 d'abril, Pau Riba va ser convidat al campus de la nostra Universitat per a participar al XI Cicle de Conferències El cos humà com a mitjà de comunicació. Riba es trobava en plena arrencada del seu darrer treball *Metralletes: un espectacle de música, teatre i poesia* que estrenà l'11 d'abril. Tot i així, va tenir temps per respondre'ns a unes quantes preguntes.

ARACELI GARCIA

Com va entrar vostè al món de la música?

Vaig començar fent poemes d'adolescent desesperat i de seguida em vaig adonar que la poesia tenia molt poc públic i que si li posava música arribaria a molta més gent, amb més facilitat i rapidesa. Li van regalar una guitarra al meu germà, estic parlant dels 15 o 16 anys, i *ni corto ni perezoso* vaig començar a posar música als meus poemes.

Com que estava començant tot això d'Els setze jutges i la Nova cançó, ràpidament m'hi vaig ficar.

Què li aporta la música i el so d'una guitarra?

Hi ha moltes sensacions. El fet d'estar dalt d'un escenari amb l'arma a les mans et dóna una sensació de poder, de potència i, a part d'això, a través de tota la indústria que hi ha muntada

Pau Riba és l'autor del millor disc en llengua catalana Dioptria + Dioptria II (1969) per la revista Enderrock.

al voltant, com a mínim tinc la sensació que puc influir a la societat.

També es dedica al grafisme. Com es compaginen aquestes dues vocacions?

De jovenet volia ser pintor, un existencialista d'aquests que abundaven a París, però finalment vaig acabar sent cantant i músic. A part del batxillerat, l'únic que he estudiat ha estat

grafisme. Tampoc vaig acabar, però vaig fer arts gràfiques perquè era com ser pintor però més aplicat a la pràctica. Això m'ha servit per ser el meu propi portadista i cartellista.

Avui en dia es pot viure de la música?

Sí. Depèn de moltes coses, però bàsicament de l'èxit, de si en tens o no. I l'èxit depèn molt de com t'hi posis i de l'esforç que hi dediquis. Hi ha hagut temporades que no he viscut d'això estrictament, sinó de fer periodisme o del cinema, fent d'actor.

És a dir, també té una certa afecció pel cinema.

Sí. He fet alguns papers, encara que poc importants, a pel·lícules com *Bajarse al Moro* de Fernando Colomo. També vaig sortir en tres o quatre pel·lícules de Manuel Iborra, vaig fer de Dalí en una que Déu n'hi do! Dec haver intervingut en set o vuit pel·lícules. El cinema m'atreu molt i em resulta molt excitant tota la tropa de gent que creen i viatgen pel món tots junts.

Quina opinió li mereix tota la lluita antipirateria que porten a terme alguns artistes?

Em sembla una tonteria, hi estic absolutament en contra. A mi em sembla molt bé que la gent que no té ofici ni benefici es busqui la vida. Segur que el 'top manta' no arruïnarà ningú, tot el contrari, avui en dia és un sistema de promoció. Probablement no trobaré discos meus al 'top manta', però he comprat discos de Pastora allà i, a més, estant amb Pastora.

Com es viu el rock català actualment?

Cadascú el viu com pot. Em penso que el rock va ser l'exponent d'un moment polític molt determinant als anys 60 i 70. Primer va haver-hi el *rock and roll* i després, amb la revolució dels joves, va venir el rock a seques, seguit

de l'era de la psicodèlia. El rock genuí és d'aquesta època, avui en dia el rock ja és un gènere igual que el tango o el pasdoble. Ja no es fa *rock and roll*, ara es fa més aviat *rap*, *funky*, *hip-hop*, etc. De rockers, ja no n'hi ha gaires.

Expliqui'ns com va ser aquell mític concert del parc de la Ciutadella.

Doncs volíem fer un festival del Grup de Folk. Allò era durant el franquisme i, és clar, estava prohibida la cultura i la llengua catalana i, aleshores, hi va haver un moviment polític de fer música en català com a arma en contra del franquisme i d'aquí van sortir Els setze jutges. El que passa és que Els setze jutges

El cantautor explicà la seva opinió sobre la situació del rock català

eren una resposta de la cultura catalana en un moment en què era una mica burgesa i quan vam començar a sorgir gent de noves generacions que ja estàvem a una altra ona més *hippie*, més *roquera*, vam crear una alternativa a Els setze jutges, que era el Grup de Folk. Ells feien més cançons franceses amb guitarra i cadira, una estètica molt concreta i localista; en canvi nosaltres ens vam apuntar a tot el moviment folk americà, que era més universalista, més obert, amb tot tipus d'instruments i amb una estètica i unes maneres molt trencadores. Fèiem pujar al públic i baixàvem nosaltres, estàvem tots amb tots. Diria que aquí va néixer el rock català.

■
“De jovenet volia ser pintor, un existencialista d’aquests que abundaven a París, però finalment vaig acabar sent cantant i músic”

■
“Com més liberal és el sistema capitalista més en contra hi estic, perquè és un sistema que es basa en l’explotació dels desvalguts a través de l’explotació militar”

■
“Sóc una mica antisistema, però no com a cantant sinó com a persona”

Qui és Pau Riba?

Pau Riba va néixer a Mallorca l'any 1948. Nebot del diputat i fundador d'Unió Democràtica de Catalunya, Pau Romeva, i fill del poeta i humanista Carles Riba i de la poetessa Clementina Arderiu, Pau Riba es va educar en una llar cristiana i catalanista amb vuit germans més. Als dos anys, els seus pares es van traslladar a Barcelona on es quedaren a viure definitivament i on Pau passà la seva infància. En plena adolescència, Pau Riba va començar a escriure poemes i narracions curtes, i va arribar, fins i tot, a guanyar premis literaris, com el primer premi de relat del Certamen Literari Juvenil en llengua catalana convocat pel Centre Parroquial Sant Josep pel seu relat La guerra molla i el primer premi de poesia per La nit blanca. Poc a poc, comença a musicalitzar els seus poemes transformant-los en cançons i s'enduu també el primer premi al I Festival de la Cançó Universitària organitzat per l'Escola de Periodisme del CICF amb la cançó Taxista. L'any 1967 funda el Grup de Folk, un dels protagonistes del concert del maig del 68 al parc de la Ciutadella. L'any 1970 surt a la venda el seu primer treball, Diòptria. És, des de llavors, que Pau Riba no ha deixat la música, art que comparteix amb la seva faceta com a grafista.

El festival de la Ciutadella va ser el primer gran festival a l'aire lliure durant l'època franquista. Van ser nou hores i era una cosa que no havia passat mai. Això sí, vam estar tota l'estona acordonats per la policia; nosaltres fent gresca nou hores i ells allà plantats. N'hi havia un a cada deu metres! Al mateix temps, s'estava vivint a París tot el *fo-llón* del maig del 68.

Es considera un cantant reivindicatiu?

Sóc una mica antisistema, però no com a cantant sinó com a persona. El que passa és que amb tot això de la globalització que s'està vivint, han confós els termes: parlen de globalització quan

volen dir liberalisme econòmic. Es confon la globalització cultural amb el sistema econòmic de les multinacionals. Llavors, estic en contra del liberalisme econòmic, però no de la globalització cultural, la d'unificar la cultura del món en una.

Encara hi ha raons per lluitar contra el sistema?

Sí. Com més liberal és el sistema capitalista més en contra hi estic, perquè és un sistema que es basa en l'explotació dels desvalguts a través de l'explotació militar, on qui mana és el capital i l'exèrcit

Pau Riba, davant del mercat de Montgat, reflexiona sobre els projectes futurs.

serveix per espoliar els països pobres. Miris com t'ho miris hi ha raons per lluitar. Ja es vivia tot això als 60 i ara continua, encara que penso que la civilització actual està obsoleta, s'està morint i l'enderrocament de les torres bessones en va ser l'inici. L'entramat capitalista, ideològicament, s'ha obert a un nou camí.

Està implicat a la Plataforma d'Auto Editors (PAE), de què es tracta?

És una plataforma d'autoeditors que va sorgir perquè els músics sempre hem estat explotats per les discogràfiques i les multinacionals. Abans, tota la cadena de producció del producte musical —fabricació, promoció, distribució, venda, etc.—, nosaltres no la podíem assolir perquè era caríssima. Només posàvem el producte i no teníem més remei que cedir la nostra obra a tercers. Ara, amb la revolució informàtica, es pot fer tot amb un ordinador. Per què deixar que *em portin a l'hort* i que facin el que vulguin amb la meua obra, si ho puc fer jo? Hem posat remei als intermediaris i als *xupòpters*, i els autors es poden fer el seu disc i conservar els seus drets.

I per finalitzar, quins projectes immediats té?

Ara vull fer un disc i ja estic en marxa per fer-ho. Estic escrivint un llibre sobre la història de la música del segle XX i també tinc un projecte per fer una pel·lícula amb Joaquim Jordà i, a més, tinc en marxa un projecte d'homenatge al meu primer disc, *Diòptria*. És un documental de com es va fer el disc, que publica la revista *Enderrock* i que sortirà al juliol. Al setembre tenim un concert homenatge al disc amb diferents cantants perquè ha estat escollit com el millor disc de la discografia catalana ■

Laura Almirante

LIDIA MORANO

Tahina-Can, redescobrint els viatges

Durant el transcurs de la formació, els universitaris s'agrupen per a viatjar, és tota una tradició. Una qüestió és evident: els encanta descobrir noves cultures, conèixer gent i, sobretot, aprendre. Una proposta de viatge universitari és l'expedició Tahina-Can Bancaja.

París, Brussel·les, Munic, Amsterdam... quan un grup d'estudiants de qualsevol de les nostres facultats s'uneix per a decidir el destí d'un viatge en comú aquestes són moltes de les ciutats proposades. A l'hora de conèixer un país, generalment, busquen atractius turístics i uns dies de *farra*. Un nombre menor d'*autònoms* opten per una nova concepció del mític viatge universitari. La formació acadèmica no s'imparteix només a les aules i els creadors de l'expedició Tahina-Can Bancaja ho tenen molt clar. El Gabinet de Comunicació i Educació de l'Autònoma i el Departament de Periodisme de la Facultat de Ciències de la Comunicació van crear l'any

El centre històric de Quito és un dels més bells de l'Amèrica Llatina. Les seves mítiques places, com la de la Independència, són un lloc de reunió, sobretot, els diumenges.

2004 el projecte Tahina-Can Bancaja, destinat a fomentar l'interès de la comunitat universitària per l'Amèrica Llatina, i alhora instaurar una nova concepció dels viatges on conflueixen la cooperació, el periodisme i l'aventura. La primera edició d'aquest periòde va tenir com a escenari Mèxic, llavors l'objectiu era conèixer el món maia. L'any 2005 el país escollit va ser Equador, una zona del món més propera del que ens pensem, ja que el 80% de la immigració que rep Espanya és equatoriana. Aquest any, el Gabinet de Comunicació i Educació prepara un viatge per la República Dominicana, la coneguda terra dels taíns.

CRISTINA TARIFA

LIDIA MORANO

L'expedició a la República Dominicana serà més llarga que en edicions anteriors: dues setmanes i mitja d'intenses excursions

Rumb a l'Equador

A Tahina-Can: rumb a l'Equador, els participants van viure una doble expedició: Quito, per un costat, i l'Orient, per l'altre. Els set primers dies, la capital de l'Equador, els va enlluernar amb els seus colors i la seva activitat. El centre històric els va rebre guarnit de blanc, tot lluïa: les places –mítiques en la capital quitenya– els carrers, les esglésies. A més a més, el grup expedicionari va endinsar-se en la realitat dels mitjans de comunicació a la capital. Al programa acadèmic es trobaven les conferències a la Universitat de San Francisco de Quito i la visita a El Comercio, un dels diaris equatorians més destacats. A la segona part de l'aventura, l'objectiu era conèixer l'Orient, la part de l'Amazònia que es troba a l'Equador. I aquí és on el nou concepte de viatge es posa de manifest. Aïllats de la civilització, entre els indígenes quíchuas i uaoranis, la xafogor de la selva amazònica va rebre els expedicionaris. Els alumnes havien d'obrir bé els ulls, perquè un tapir, un caimà o una taràntula els podia sorprendre en aixecar-se.

A l'expedició hi participaran 60 universitaris de tota Espanya, seleccionats d'entre el centenar que han presentat la inscripció als mesos d'abril i maig. L'objectiu d'aquesta tercera edició és conèixer la República Dominicana a través de la cultura taïna, del contacte amb la naturalesa i dels seus mitjans de comunicació. A més, es desenvoluparan tasques de cooperació i es navegarà pel Mar Carib per tal de descobrir el món dels pirates.

Visitar Santo Domingo o el Faro de Colón, recórrer unes coves subterrànies o les salines de Bani, navegar pel llac Enriquillo fins a l'illa de Cabritos, fer una caminada entre iguanes

Els guies autòctons, de les ètnies uaorani i quíchua, els van mostrar cada racó de la selva amazònica: l'Orient equatorià.

BERNAT JOVAL

Els expedicionaris van donar classes als alumnes del Colegio Americano de Mérida.

XAVIER ORTUÑO

L'equinocci de tardor al temple de Las siete muñecas.

i cocodrils, passar la tarda a la platja de Cabarete o fer hípica a Puerto Plata. Aquestes i d'altres són les activitats que els alumnes escollits podran realitzar des del 25 d'agost a l'11 de setembre. L'expedició a la República Dominicana serà més llarga que en edicions anteriors: dues setmanes i mitja d'excursions intenses. Paral·lelament, els alumnes visitaran mitjans de comunicació dominicans, però també universitats i centres d'investigació que imparteixen estudis de Periodisme. A més, els estudiants produiran programes de ràdio, reportatges i documentals de televisió i premsa. I col·laboraran amb Cibernàrium, un centre d'aprenentatge que ensenya

Viatge al Món Maia

Mèxic va ser el país escollit per a la primera expedició. El projecte estava naixent i el Gabinet de Comunicació i Educació es va permetre el luxe de perfilar, durant el transcurs del viatge, els últims detalls de l'itinerari. Malgrat que l'expedició, en un principi, va voler conèixer tot el territori mexicà, el temps –l'aventura només va durar una setmana– va jugar en contra. Per això, el viatge es va centrar en les ciutats de Mérida i Cancún, a la península del Yucatán, origen de la civilització maia. Chichén Itzá, la zona arqueològica més ben conservada del món maia, el temple de Las siete muñecas, on es va produir l'equinocci de tardor, o Tulum, un paradís natural a la riba del mar Pacífic, van ser algunes de les visites del viatge.

informàtica gratuïtament. Cibernàrium té una seu a Barcelona i moltes a la República Dominicana, gestionades per la primera dama. És per aquest motiu que el govern dominicà està tan interessat en el projecte i dissenya l'itinerari del viatge conjuntament amb el Gabinet de Comunicació i Educació de la UAB. Amb l'ajuda econòmica de Bancaja, que aporta 400 euros per persona, l'Expedició Tahina-Can 2006 promet ser una nova Ruta Quetzal per a universitaris ■

Per més informació:
www.tahina-can.com

Cristina Garde
Lidia Morano

Organitza un **viatge a la teva mida!** (Guia breu per a viatjar a **baix cost**)

Si tens 300 euros, saps manejar Internet i tens ganes de planificar el teu propi viatge, pots marxar aquestes vacances a Londres, Roma o Berlín. Els viatges 'low-cost' són l'opció més econòmica i la millor manera de conèixer Europa a la mida de cadascú.

Les companyies aèries de baix cost han creat nous formats de viatgers: joves que busquen el destí segons el preu, aquells que fan sortides curtes aprofitant esdeveniments culturals o esportius i els buscadors d'ofertes que són especialistes en viatjar per preus ridículs a qualsevol lloc.

Cada vegada és més freqüent organitzar les vacances per Internet. La xarxa ofereix recursos bons i segurs que ens permeten buscar des d'hotels econòmics i vols de baix cost a cotxes de lloguer, excursions o la compra d'entrades de qualsevol espectacle arreu d'Europa. Però trobar un viatge a mida i per un bon preu no és fàcil. Requereix invertir moltes hores de recerca i conèixer tant

Les webs ofereixen ofertes per als més ràpids.

les webs fiables com aquelles que no hem d'utilitzar mai. Per això és aconsellable dedicar moltes hores a navegar buscant les millors ofertes, coneixent els destins més econòmics i el funcionament de cada web. El més recomanable és trobar inicialment el vol que preferim. Per aconseguir-ho a un bon preu, però, ens haurem d'adaptar a uns horaris intempestius, ja que generalment les millors ofertes són sinònim de volar de matinada. Però si això no ens importa, un cop pagat el vol comença la cerca d'allotjament i de ruta. És important assegurar-se de la qualitat del lloc on anirem i que el web compleixi totes les normatives de seguretat per pagar amb targeta.

Les 5 millors webs

1. www.skyscanner.com: aquest web permet conèixer totes les companyies de baix cost que operen des de qualsevol aeroport i moltes destinacions. És una bona manera de saber on viatjar i conèixer els preus orientatius.
2. www.terminala.com: aquí es pot trobar una gran quantitat d'ofertes i un buscador molt pràctic, especialment per hotels.
3. www.edreams.com: un dels webs més coneguts i més econòmics. Permet contrastar ofertes i seleccionar viatges a mida.
4. www.lastminute.es: els que sempre van tard hi trobaran ofertes d'última hora. És una de les webs que presenta els paquets turístics més econòmics.
5. www.viajar.com: els paquets vol+hotel que ofereix aquesta web són dels millors. Bona relació entre qualitat i preu i molt ben organitzat.

S'aconsella buscar informació extra de l'hotel abans de fer la compra. En aquest sentit el web www.tripadvisor.com és molt adequat ja que podem trobar-hi opinions de clients que s'han allotjat en una gran quantitat d'hotels de tot el món.

Malgrat tot, és bo deixar-se aconsellar i preguntar als entesos abans de començar a pensar en un viatge. Les agències de viatges segueixen oferint bons paquets turístics i ofertes d'última hora, així com les companyies aèries tradicionals com Iberia, Air Europa, Spanair, British Airways o Air France, que acostumen a fer ofertes més econòmiques que les companyies denominades *low-cost*. En aquest àmbit cal saber buscar l'oferta. Per això proposem les quinze webs fonamentals per comprar viatges per Internet ■

Marçal Sarrats

Els 5 millors buscadors d'hotel

1. www.venere.com: en aquesta pàgina es poden trobar hotels de tot Europa molt ajustats a cada necessitat.
2. www.octopustravel.com: també és una de les webs més econòmiques i permet buscar cases de turisme rural, apartaments i, fins i tot, planificar excursions i llogar cotxes.
3. www.booking.com: és un web fiable i amb bones ofertes. Web en català
4. www.hostelworld.com: pels qui prefereixen dormir en albergs o hostals. Hostelworld és una pàgina segura.
5. www.destinia.com: aquest web permet fer una recerca avançada molt fiable i trobar hotels de qualitat a preus econòmics.

Les 5 millors companyies aèries

1. www.vueling.com: si trobeu una bona oferta, que sovintegen, podreu viatjar a Alacant, Amsterdam, Bilbao, Brussel·les, Sevilla i Venècia, entre d'altres, per menys de 60 euros. Només vola a aeroports principals. Web en català
2. www.easyjet.com: té moltes destinacions de primera. És la millor opció per viatjar a Londres. Cal saber, com tot, trobar les ofertes bones, que generalment són incompatibles amb uns bons horaris. Web en català.
3. www.ryanair.com: la companyia més econòmica de totes, vola des de Girona i Reus a aeroports generalment secundaris, però té una infinitat de destinacions a preus que fan riure. Una recomanació: l'Alguer. Web en català
4. www.transavia.com: encara que des de Barcelona només vola a Amsterdam, és la millor companyia per fer aquest trajecte. És de les millors companyies pel que fa al servei.
5. www.condor.com: per volar a Alemanya és la millor companyia, i sovint té bones ofertes.

ARACELI GARCÍA

La Cívica: una plaça amb molta vida

La plaça Cívica és molt més que un espai físic del paisatge de la UAB. Es tracta d'un punt de trobada entre els estudiants d'aquesta ciutat anomenada Autònoma. Sovint, les presses fan que passin desapercebuts molts dels actes i de les iniciatives dutes a terme pels estudiants.

A la Cívica tots som estudiants de l'Autònoma, sense diferències entre facultats. Per això, tots hauríem de participar en aquest punt neuràlgic, en constant ebullició d'idees, persones i expressions artístiques, on totes les activitats poden arribar a tothom.

L'agenda, anàrquica, dels actes que es realitzen a la Cívica fa que mai no sàpigues què t'hi trobaràs, però això també és un al·licient. La plaça Cívica no compta amb un calendari d'actes fix, sinó que està oberta a les iniciatives que sorgeixen espontàniament entre els estudiants, ja siguin de grups reunits per una causa concreta o de col·lectius estables, tal com ens ha informat Hèctor Mora, un dels responsables de la Xarxa d'Estudiants. Ell és l'encarregat de gestionar les propostes dels actes que els

La Cívica és el lloc de concentració de les nostres organitzacions i, sobretot, l'espai de les reivindicacions com a comunitat.

estudiants volen fer a la Cívica i, en general, a tot el campus de l'Autònoma. Des de la Xarxa es donen ajudes econòmiques i en última instància es marquen uns paràmetres sobre les propostes dels estudiants. A més, la Xarxa també ofereix un servei individualitzat per solucionar els problemes dels estudiants. (<http://laxarxa.uab.es>).

En el procés d'escriptura d'aquest article –unes dues setmanes, tot i que l'hem acabat a última hora, així és el periodisme– ens hem trobat amb diferents actes que donen fe de la contínua activitat de la plaça Cívica. A continuació, una petita mostra d'aquesta anàrquica agenda:

Dimecres 10 de maig. *Universitat a la Bolonyesa*. Per denunciar una reforma que allunyarà les classes populars de la universitat

■
**La Cívica no
compta amb un
calendari d'actes
fix, sinó que està
oberta a qualsevol
iniciativa**

■
**Un dels últims
actes celebrats
va ser la protesta
contra la reforma
educativa
de Bolonya**

■
**Amb una intenció
bidireccional,
es van convidar
tant estudiants
internacionals
com catalans
amb la intenció
de realitzar algun
intercanvi**

—segons el parer dels estudiants organitzadors—, què millor que un dinar popular a la plaça Cívica, a base d'espaguetis a la bolonyesa. Així doncs, unes 200 persones es van aplegar per defensar el seu dret a no ser menjades per la reforma de Bolonya, que redueix el temps de les carreres. Amb l'elevat preu dels màsters, hi hauria el perill de crear dues classes d'estudiants, i no cal dir quina serà la dels afavorits.

Dijous 11 de maig. Erasmus Student Network (ESN). L'ESN Barcelona és una associació d'estudiants de la UAB, sense ànim de lucre, que intenta millorar la integració dels estudiants internacionals que vénen a l'Autònoma amb un programa d'intercanvi. Durant l'any, l'ESN organitza activitats, sortides,

*A dalt, gent
fent cua
per tastar
la Universitat a
la Bolonyesa.
A baix,
intercanvi
d'informació
entre estudiants
de diverses
nacionalitats.*

festes i viatges per a estudiants internacionals. La seva cobertura sobrepassa l'Autònoma, ja que està integrada per 200 associacions de 28 països. En aquest cas, a la Cívica, amb una intenció bidireccional, es van aplegar tant estudiants internacionals com catalans per a realitzar algun intercanvi. En les diverses paradetes vam poder escoltar els comentaris dels estudiants Erasmus a la UAB sobre les seves universitats d'origen. Els joves es van intercanviar informació molt gratificant per aquell qui volia conèixer no només la universitat de destinació, sinó el país, la seva gent i els seus costums. D'una banda, tot un luxe de concentració i integració, però de l'altra, cal assenyalar un cert desordre en l'organització, ja que alguns països, que supo-

sadament hi col·laboraven, no van aparèixer.

Dimecres 17 de maig. *La revolución en marcha*. Des de Veneçuela, l'exviceministre de Chávez, Ronald Denís, va explicar la seva visió sobre l'estat de les reformes *chavistes* i la política de Veneçuela. Aquesta xerrada-debat la va organitzar l'Assemblea d'Estudiants de Ciències Polítiques i Sociologia, juntament amb la Brigada Simón Bolívar.

L'activitat de la plaça Cívica no s'atura i és possible que ara mateix s'estigui celebrant algun acte. Vés-hi i comprova que hi ha vida ■

**Àlvar Andrés
Alexandra Bosch
Manel Pérez**

ARXIU

La **Universitat dels Pacients**: noves respostes a noves necessitats

Autosuficiència, llibertat i coneixement. El pacient del segle XXI s'enfronta a la seva malaltia amb noves necessitats. La Universitat dels Pacients és un projecte pioner a tot el món per oferir informació mèdica rigorosa en un espai de trobada per a malalts i familiars. L'Autònoma i la Biblioteca Josep Laporte són els artífexs d'aquest nou projecte.

“Avui en dia els pacients volen opinar, saber què els passa i decidir —explica la doctora Maria Dolors Navarro, sotsdirectora de la biblioteca Josep Laporte—, i la Universitat dels Pacients vol respondre a aquesta necessitat”. Aquest és el germen del nou projecte impulsat per la Universitat Autònoma de Barcelona i la Fundació Biblioteca Josep Laporte, dedicada a la difusió de coneixements de ciències de la salut a través de les tecnologies de la informació. La Universitat dels Pacients serà un espai de formació adreçat a malalts, familiars i cuidadors amb l'objectiu que aquestes persones aconseguixin més autosuficiència. Es tracta d'un projecte ambiciós que no es marca fronteres. Gràcies a la ubiqüitat d'Internet, es crearà una aula virtual que, tot i que s'iniciarà a nivell estatal, es preveu que s'estengui per tot Eu-

Lluís Ferrer, rector de la UAB, durant l'acte de presentació del projecte.

ropa. “Al Regne Unit i a Suècia ja hi ha grups que porten a terme activitats similars i els interessaria entrar en el nostre projecte”, explica la doctora Navarro. La seu estarà a la Casa de Convalescència de Barcelona, a l'Hospital de Sant Pau, des d'on es gestionarà tota la xarxa d'activitats que es portaran a terme, tan virtuals com presencials.

Informació rigorosa en línia

L'explosió cibernètica dels darrers anys ha tingut efectes diversos en la divulgació de la medicina. D'una banda, s'ha creat una via d'accés directe a la informació mèdica que ha permès que molts pacients i familiars s'interessin per rebre més coneixements i poder gestionar millor la seva malaltia; de l'altra, moltes pàgines de la xarxa dedicades a aquesta disciplina no ofereixen prou garanties. “Es

penja informació a Internet sense cap control, sense que existeixi un rigor metodològic”, afirma Maria Dolors Navarro. Per ella, és un perill que pot arribar a perjudicar un àmbit tan sensible com el de la salut. “Abans els pacients depenien completament dels metges —explica la doctora—, ara tenen un accés més fàcil a la informació”. Per aquest motiu, una de les àrees del projecte és la informativa, que, amb el suport d’Internet, donarà eines perquè els pacients puguin filtrar la informació.

Una universitat amb moltes possibilitats

Més enllà de la divulgació a través d’Internet, la Universitat dels Pacients treballarà en la formació i educació mèdica i també en recerca. En contacte amb diverses associacions de pacients, algunes de les quals ja porten a terme activitats de divulgació i suport, es crearà una xarxa d’aules de formació. Aquest any es posaran en marxa setze aules, des d’on es tractaran malalties com l’asma, la depressió, el TDAH (Trastorn de Dèficit d’Atenció i Hiperactivitat) o altres temes genèrics com ara la Salut i les dones, els Drets dels pacients, l’Educació mèdica o la Informació terapèutica. De moment ja es pot entrar de manera gratuïta a l’aula de Drets dels pacients, on hi ha un gran ventall d’informació i enllaços sobre aquest tema. La docència es portarà a terme mitjançant cursos o seminaris presencials i virtuals. La Universitat dels Pacients també comptarà amb una àrea de recerca, un departament que investigarà les malalties i que aprofundirà en temes més transversals, com per exemple el fet de donar confiança al pacient amb el sistema de salut.

Pacient expert i pacient tutor

A llarg termini, la Universitat dels Pacients té l’objectiu d’aconseguir que el mateix

Façana de l'Hospital de Sant Pau, seu actual de la Universitat dels Pacients.

ARXIU

Acreditació de la UAB

El projecte de la Universitat dels Pacients compta amb el recolzament i l’acreditació —materialitzant-se en un títol no universitari— de la Universitat Autònoma de Barcelona. El rector de l’Autònoma, Lluís Ferrer, va donar suport al projecte en l’acte de presentació que va tenir lloc el passat 21 de març a la Casa de Convalescència de Barcelona. Segons comenta la doctora Navarro: “Des de la UAB s’ha recolzat la iniciativa i existeixen vincles oberts per poder treballar conjuntament en la recerca d’eines per a la gent que es forma”.

sistema s’autoalimenta. Per això té previstos dos programes relacionats amb la formació dels pacients: el pacient expert i el pacient tutor. El pacient expert és la figura d’un pacient que ha cursat totes les matèries relacionades amb un determinat tema, i el pacient tutor és aquella persona que ha passat per una experiència concreta i que, a més, demostra una certa competència comunicativa —habilitats formadores i pedagògiques. Aquest pacient, amb el temps, podrà passar a formar part de l’engranatge de professorat de la Universitat i la seva figura esdevindrà un referent important tant pels seus coneixements com per la seva experiència com a malalt ■

Anna Mas i Marina Puig

■ LLIBRES

Josep Comaposada, biografia d'un socialista
David Ballester. Fundació Rafael Campalans

El passat 19 de maig la Fundació Rafael Campalans va presentar la biografia de Josep Comaposada, escrita per l'historiador i professor de la UAB David Ballester. El llibre, fruit de l'acurat estudi de l'autor, recull la vida d'un dels personatges cabdals en el desenvolupament del socialisme català de finals del segle XIX i principis del XX. David Ballester, que ja ha publicat altres monogràfics sobre la història del socialisme i de la UGT, ens presenta, en el número 5 de la Col·lecció Memòria, la biografia de Josep Comaposada, un dels fundadors del sindicat l'any 1888. A més, l'autor incorpora en els annexos del llibre la relació dels seus càrrecs i les publicacions, articles, traduccions, col·laboracions i actes de propaganda en els quals va participar.

El decano. De Beirut a Bagdad: 30 años de crónicas. Tomás Alcoverro. Editorial Planeta

La Facultat de Ciències de

la Comunicació de la UAB va rebre la visita de Tomás Alcoverro el passat 27 d'abril en una xerrada-presentació del seu llibre. *El decano. De Beirut a Bagdad: 30 años de crónicas*. Es tracta de la col·lecció més gran d'articles en castellà sobre aquest tema i recull les nombroses cròniques que Alcoverro ha escrit al Pròxim Orient. El llibre ens permet apropar-nos a la realitat d'aquesta zona del món, del Líban a Iraq, de la mà d'un periodista que la coneix en profunditat.

Jocs de l'oca. Anna Aguilar-Amat. Servei de Publicacions UAB

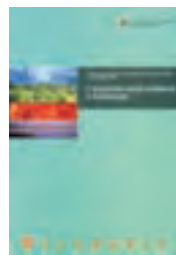
La professora del Departament de Traducció i Interpretació de l'Autònoma Anna Aguilar Amat, guardonada amb diversos premis pels seus anteriors llibres de

poesia, publica aquest nou poemari, on es compara una trajectòria vital amb el joc de l'oca. Cadascun dels 63 poemes que apareixen al llibre correspon a una casella, a un any o a una vida. L'autora ens compara la vida amb l'atzar del joc de l'oca, on cada casella és una nova experiència i on pots, si tens sort, saltar d'oca a oca i guanyar.

L'estat del medi ambient a Catalunya. Institut de Ciència i Tecnologia Ambientals (ICTA). Servei de Publicacions UAB

Anàlisi sobre l'estat del medi ambient a Catalunya durant l'any 2002. Es tracta d'un document en el qual es parla de sòls, d'aigua, de residus, de territori, de patrimoni biològic, de riscos ambientals, d'eines de gestió i del medi ambient de Catalunya com a font d'activitat professional. Aquesta aproximació pluridisciplinària s'assoleix des de la perspectiva de persones

expertes en múltiples camps i des de l'existència de dues grans realitats formatives: els estudis de llicenciatura i els de doctorat en Ciències Ambientals.

Lluís Barbé. Francis Ysidro Edgeworth. Crònica familiar. Servei de Publicacions UAB

El professor d'Economia de la UAB Lluís Barbé presenta la biografia de l'economista neoclàssic Francis Ysidro Edgeworth. La contribució d'aquest economista es va reconèixer 30 anys després de la seva mort de la mà dels historiadors del pensament econòmic i estadístic, i ara és considerat com un pioner en el seu terreny. Barbé ens acosta a la vessant personal d'Edgeworth (la família materna del qual era d'origen català) amb una gran precisió. Però també repassa les seves aportacions als textos d'economia del segle XX a través de la seva influència a Keynes, el tracte que va rebre d'alguns dels seus col·legues, com Pareto o Marshall, quines eren les seves inspiracions o com va poder publicar les seves primeres obres.

■
**Gabriel
Fernández**
Coordinador
de l'àrea
de Voluntariat
de la FAS

JORDI BES

“La qualitat no es troba en el que fa la gent, **sinó en la gent**”

ixí és com veu la vida i el treball social Gabriel Fernández, coordinador de l'Àrea de Voluntariat de la Fundació Autònoma Solidària. Gabriel Fernández treballa a Barcelona des de fa dos anys i mig. “Vaig deixar el meu càrrec de director executiu del moviment *scout* d'Uruguai per traslladar-me aquí i treballar de tècnic en programes socials”, explica Fernández.

Encara que està llicenciat en arquitectura tècnica a l'Uruguai –el seu país d'origen– Gabriel Fernández fa molt de temps que treballa en el món social. Va començar com a voluntari, després va passar a dedicar-s'hi professionalment i així fins ara, que encara treballa en assumptes socials.

Actualment viu a Sabadell, està casat i té tres fills als quals dedica tot el seu temps d'oci. “M'ho passo molt bé amb ells”, comenta satisfet Fernández. Es considera un noi pràctic i ha fet del treball social una manera de viure. “Les persones que venim

d'aquest món tenim un altra manera de veure els problemes, diferent de qui mai no ha viscut aquest tipus d'experiències”, ens comenta Gabriel Fernández. “La veritat és que crec molt en la meua feina i això és molt important, perquè si no creus en un projecte, la gent no hi participa perquè tampoc se'l creu”.

Pel que fa a la seva decisió de dedicar-se a l'àmbit social, Gabriel Fernández explica que es va moure per la creença que mitjançant l'educació la gent canvia i desenvolupa nous valors i noves actituds; i així és com es pot canviar la societat. “A més, vull deixar el món una mica millor de com l'he trobat”, explica Fernández amb convicció.

Ell considera que no tothom pot dedicar-se al voluntariat. “Per a ser voluntari s'ha de saber què és la solidaritat, viure aquests valors, i això s'interioritza. Es viu o no es viu, però no es pot aprendre dins d'una aula. Encara que soni molt bíblic, només pots viure la solidaritat si veus els altres com

“Vull deixar el món una mica millor de com l'he trobat”, explica Gabriel Fernández.

a persones, com a un proïsme de debò”, apunta Gabriel Fernández entre rialles.

El fet que la Fundació Autònoma Solidària operi només dins de la Universitat no és, segons Fernández, una limitació, ja que en l'àmbit universitari es poden aconseguir molts avenços: “La Universitat té el compromís d'intentar canviar la societat, perquè els que ara són estudiants seran les futures elits professionals que tindran capacitat per impulsar els canvis”.

Gabriel Fernández és un gran seguidor del Barça i escolta Serrat des de fa molts anys: “Serrat ens ha fet conèixer, a la gent de parla hispana, que existeix un país com Catalunya”. Però això sí, tot i estar força integrat en el seu nou país, enyor la seva terra natal i té pendent regalar-li a la seva família un viatge de visita a l'Uruguai per retrobar-se amb els seus ■

**Laura Espiau
Laura Pitarch**

MÀSTERS

DIPLOMATURES DE POSTGRAU

2006-07

	MÀSTERS	DIPLOMATURES DE POSTGRAU
COMUNICACIÓ I PERIODISME	17	19
CULTURA I HUMANITATS	5	11
DRET	12	18
ECONOMIA I EMPRESA	21	20
EDUCACIÓ	4	8
EXPERIMENTALS I TECNOLOGIA	8	7
INFERMERIA I FISIOTERÀPIA	1	30
MEDICINA	37	27
POLÍTICA I SOCIETAT	5	10
PSICOLOGIA	5	10
VETERINÀRIA	2	3